

2025-03-17

YTTRANDE: MODERNA – EN NY MYNDIGHET FÖR MODERN KONST, ARKITEKTUR OCH DESIGN (DS 2025:2)

DIK är fackförbundet för alla som arbetar eller studerar inom kultur, kommunikation eller kreativ sektor. DIK är en del av Saco och organiserar fler än 20 000 medlemmar inom arbetsmarknadens alla sektorer. DIK har medlemmar och förtroendevalda på samtliga tre myndigheter som berörs av utredningen.

Remissförfrågan har av regeringen ställts till förhandlingsorganisationen Saco-S vilken DIK som förbund är en del av. DIK är också kontaktförbund åt Saco-S vid Moderna museet, ArkDes och Statens Konstråd, och har till uppgift att representera Saco-S medlemmar i förhandlingar i fackliga och arbetsmiljörelaterade frågor.

Utredningens förslag i korthet

Utredningen föreslår att en ny myndighet, Moderna - myndigheten för modern konst, arkitektur och design, bildas genom att Statens centrum för arkitektur och design (ArkDes) och Statens konstråd inordnas i Moderna museet.

Utredaren anser att en större myndighet med ett bredare uppdrag har bättre förutsättningar att bli en stark och betydelsefull aktör inom konst-, arkitektur-, form- och designområdet, samt att den inre effektiviteten kan öka och sårbarheten minska, bland annat när det gäller kompetensförsörjning och administration.

Utredningen anser att det i den nya myndigheten bör finnas tre konstnärligt fristående avdelningar: Moderna museet, ArkDes och Konstrådet. De tre avdelningarna ska ledas av avdelningschefer som utses av överintendenten i samråd med styrelsen.

DIK:s övergripande kommentarer

DIK avstyrker en sammanslagning av de tre myndigheterna. Detta då DIK ser en risk att uppdragen och verksamheterna försvagas, att den specialistkompetens som finns i de tre olika verksamheterna går förlorad och att en sammanslagning kommer att innebära en allt för stor likriktning.

DIK anser att utredningen brister i sin risk- och konsekvensanalys. En orsak till det är att utredningen har tillsatts med utgångspunkt i hur verksamheterna kan effektiviseras, snarare än hur deras uppdrag kan stärkas. En konsekvens är att det i utredningen saknas en vision för den nya myndigheten. Frågan om varför verksamheterna ska slås ihop och hur den nya myndigheten ska bli en starkare aktör inom dess skilda områden besvaras inte fullt ut i utredningen. Det är också en brist att utredningen inte har haft i uppdrag att undersöka om en sammanslagning ska ske, utan *hur* det ska genomföras, och att processen har varit och är alltför skyndsam.

DIK ifrågasätter också hur stor besparing och effektivisering en sammanslagning av myndigheterna i praktiken kan komma att innebära. ArkDes, Moderna museet och Statens konstråd är små myndigheter som redan idag är personellt och ekonomiskt effektiviserade.

Det är därför svårt att se att det finns några större möjligheter till effektivisering genom en sammanslagning.

En sammanslagning är resurskrävande, påfrestande för organisationerna och innebär en risk för kompetenstapp och likriktning. Om myndigheterna ska slås ihop behöver fördelarna överstiga de möjliga konsekvenserna. DIK ser inte att så är fallet och bedömer att de möjliga fördelarna kan uppnås på andra och mindre resurskrävande sätt, exempelvis genom att bygga vidare på myndigheternas redan existerande samarbeten och delade stödfunktioner.

Om en sammanslagning ändå genomförs är det av största vikt att det görs på ett sätt som inte riskerar att någon av myndigheternas uppdrag, kompetens eller anslag försvagas. Det är viktigt att de tre olika verksamheterna får fortsätta arbeta självständigt med sina separata uppdrag och områden, och att detta tydliggörs i den nya myndighetens instruktion. Verksamhetsområdena kan verka snarlika på ytan, och vissa beröringspunkter finns, men det finns också väsentliga skillnader mellan inriktningarna och uppdragen som behöver bevaras. Myndigheterna har också tre olika varumärken/identiteter. Vid ett eventuellt samgående måste det vara tydligt för allmänheten vilka olika uppdrag verksamheterna har, annars riskerar engagemanget hos både publiken och kulturutövarna att minska.

Om en sammanslagning sker tillstyrker DIK förslaget att de tre skilda verksamheterna ska vara fristående avdelningar med egna namn och separata konstnärliga ledare som har sina uppdrag under en begränsad tid. Detta behöver vara tydligt uttryckt i den nya myndighetens instruktion.

DIK avstyrker utredningens förslag om att den nya myndigheten ska vara en styrelsemyndighet där flertalet ledamöter tillsätts av regeringen då detta innebär en allt för stor risk för politisk styrning av innehållet. Om ett samgående sker anser DIK att det i stället ska ske i form av en enrådighetsmyndighet som leds av en överintendent med ett insynsråd. Detta minskar också risken för att man förskjuter den spets- och ämneskompetens som finns i verksamheterna till en styrelse – det är medarbetarna som kan verksamheten bäst och det är viktigt att de fortsätter ha ett stort inflytande över hur verksamheterna bedrivs. För att säkra myndighetens självständighet är det också viktigt att det inte är politiken som beslutar hur anslagen ska fördelas inom myndigheten.

5.1.1 Samgåendet skapar en starkare kulturmyndighet

Utredaren bedömer att en starkare, mer synlig och effektiv kulturmyndighet kan skapas genom att uppgifterna vid ArkDes och Statens konstråd inordnas i Moderna museet.

DIK delar inte utredningens bedömning. En sammanslagning är resurskrävande, påfrestande för organisationerna och innebär en risk för kompetenstapp både på ledningsnivå och genom att medarbetare väljer att sluta. Om myndigheterna ska slås ihop behöver fördelarna överstiga dessa möjliga konsekvenser. DIK ifrågasätter om så är fallet och bedömer att de möjliga fördelarna kan uppnås på andra och mindre resurskrävande sätt – exempelvis genom att bygga vidare på myndigheternas redan existerande samarbeten och gemensamma stödfunktioner, och utvidga dessa till att gälla fler områden så som juridisk kompetens, hr, it, digitalisering och beredskapsfrågor.

5.1.3 Ökat samarbete med privata aktörer och nya finansieringsformer

Utredningen bedömer att den nya myndigheten kommer att ha goda förutsättningar att ytterligare stärka arbetet kring donationer, sponsring och andra alternativa finansieringar, genom ett ökat samarbete med näringsliv, privata fastighetsägare m.fl.

DIK delar inte utredningens bedömning. Bland annat Moderna Museet arbetar redan med breddad finansiering. Eftersom privata finansiärer ofta vill sponsra nischade delar av en verksamhet, till exempel en specifik utställning eller ett specifikt projekt inom sitt intresseområde, bedömer DIK dock att möjligheten att arbeta gemensamt med att hitta finansiärer till de olika verksamheterna är begränsade. Myndigheterna (primärt Moderna och ArkDes) kan möjligen samarbeta mer genom att dela metoder och arbetssätt kopplat till sponsring med varandra. DIK ser dock inte att ett samgående krävs för att uppnå detta.

Många kulturverksamheter, även de som är föremål för denna utredning, arbetar redan idag med olika former av kompletterande finansiering. Som Myndigheten för kulturanalys rapport från 2024 visat är några av de största hindren för utökad privat finansiering att kulturverksamheterna inte har tid och resurser att arbeta med detta, samt att engagemanget hos privata finansiärer brister. Om museer och andra kulturinstitutioner ska arbeta mer för att få in privat finansiering ser DIK en risk att det kommer att ta tid från kärnverksamheten. DIK vill också betona att privat finansiering alltid ska vara ett komplement och aldrig får ersätta en stark offentlig finansiering.

5.1.4 Samordnad kommunikation kan synliggöra myndigheten och effektivisera verksamheten

Kommunikationsverksamheterna föreslås samlas, antingen som en del av den administrativa avdelningen eller som en egen avdelning. Utredningen bedömer att en gemensam och samlad kommunikationsverksamhet kan bredda kompetensen i verksamheten och öka möjligheterna till kunskaps- och erfarenhetsutbyte mellan medarbetarna. Därigenom kan myndigheten ytterligare synliggöras och på sikt kan verksamheten effektiviseras.

DIK delar inte bedömningen. Det är möjligt att det finns fördelar med att samla kommunikationsverksamheten vid ett eventuellt samgående, till exempel genom att stötta upp varandras verksamheter vid sjukdom. DIK vill dock betona att myndigheterna har tre olika uppdrag/verksamheter och därmed också tre olika varumärken/identiteter. De har också delvis olika målgrupper vilket innebär att de har och behöver fortsätta ha olika sätt att nå ut och olika kanaler att nå ut i. Med det i åtanke går det troligen inte att göra några större besparingar, det vill säga att minska ned på antalet personer som arbetar med kommunikation, även om myndigheterna slås ihop. Ett samgående kräver dessutom mycket kommunikation, både internt och externt.

Om ett samgående sker anser DIK att kommunikationsavdelningen ska vara en självständig avdelning med en chef som finns representerad i ledningsgruppen (istället för att ingå i den administrativa avdelningen).

DIK noterar att det i ett annat avsnitt i utredningen står att det finns "ett stort antal medarbetare som arbetar med kommunikation" (totalt på de tre myndigheterna). Detta påstående följs dock inte av något resonemang kring vad antagandet baseras på, eller i relation

till vad som antalet kommunikatörer anses vara många. Om ökad synlighet är ett mål med samgåendet kommer det att vara svårt att samtidigt dra ned på antalet personer som arbetar med kommunikation. De som arbetar med kommunikation har dessutom en mängd olika specialiseringar och inriktningar i sina roller som är starkt knutna till verksamheternas skilda uppdrag. Det är därför långt ifrån självklart att de skulle kunna ersätta varandras kompetenser vid en sammanslagning.

5.1.5 Utlån av konst till myndigheter samordnas

Utredningen bedömer att Statens konstråd och Moderna museet redan idag har ett samarbete kring utlåningsverksamheten, som vid ett samgående kan samordnas ytterligare. Myndigheternas respektive samlingar blir gemensam vid ett samgående, vilket innebär att den kan bli tillgänglig för nya målgrupper.

DIK delar bedömningen att det samarbete som redan pågår kring delar av utlåningsverksamheten fungerar bra och kan fortsätta. DIK avstyrker dock bedömningen att samlingarna ska bli gemensamma vid ett samgående. Moderna museet, Statens konstråd och ArkDes har skilda samlingar och databaser. Moderna museet och ArkDes har exempelvis museikrav och bevarandekrav, vilket Konstrådet inte har. Trots museilikheter hanterar Moderna museet och ArkDes sina samlingar på olika sätt. Konstrådets utställningsarbete är å sin sida en del av arbetet med kunskapsutveckling om offentlig konst. Att verksamheterna har olika samlingar med olika bevarandekrav innebär att samlingarna och föremålen hanteras på helt olika sätt. DIK vill här betona att det är viktigt att särarten och de olika syftena med respektive verksamhets uppdrag och samlingar vidmakthålls vid en eventuell sammanslagning. DIK ställer sig också frågande till varför en sammanslagning av samlingarna skulle innebära att den blir tillgänglig för nya målgrupper.

5.1.6 Arbetet med gestaltad livsmiljö samordnas och förändras

Utredaren bedömer att området hållbar samhällsutveckling och gestaltad livsmiljö fortsatt kommer att vara uppgifter för den nya myndigheten vid en eventuell sammanslagning. DIK delar bedömningen.

DIK delar också bedömningen att regeringen, mot bakgrund av att uppdraget till Boverket rörande gestaltad livsmiljö har upphört, behöver tydliggöra den nya myndighetens uppgifter inom detta område, samt även hur regeringen vill att myndigheten ska bidra till att nå det mål i regeringens strategi för företag i kreativa och kulturella branscher som är relevant för myndigheten. Detta behöver göras oavsett om de tre myndigheterna slås ihop eller inte. Det finns stora behov av utökade satsningar och visioner inom politiken för gestaltad livsmiljö.

5.1.7 Stärka Skeppsholmen som mötesplats för olika konstformer

Utredningen bedömer att Skeppsholmens roll som kulturell mötesplats kan stärkas ytterligare genom att myndigheterna går samman och därmed blir en starkare kulturmyndighet med ett bredare uppdrag.

DIK ser inte att det krävs ett samgående för att stärka Skeppsholmens roll som kulturell mötesplats. Detta är något som verksamheterna redan tidigare har undersökt – ett arbete som kan återupptas om så önskas. Det är dock fler verksamheter som i sådant fall behöver

involveras än enbart de tre som är föremål för denna utredning, exempelvis Östasiatiska museet. DIK vill också betona att ett arbete med att stärka Skeppsholmen som destination skulle kräva mycket kommunikation vilket skulle kräva både mer personal och mer ekonomiska resurser.

5.1.8 Kreativa möten mellan olika konstformer i hela landet

Utredningen bedömer att den nya myndigheten inte enbart kommer att ha verksamhet på Skeppsholmen i Stockholm utan även i hela landet. Utredningen bedömer att genom främst ArkDes och Statens konstråds samlade erfarenheter kan den nya myndighetens verksamhet i hela landet stärkas, vilket kan bidra till att konstens, arkitekturens och offentliga miljöers roll i samhället får ökad uppmärksamhet och tyngd, inte enbart i Stockholm utan i hela Sverige.

DIK vill här betona att ArkDes och Statens konstråd redan idag verkar i hela landet, och att även Moderna museet har arbete i olika delar av landet (bland annat genom långtidslån till andra myndigheter och sin filial i Malmö). Detta arbete kommer att fortgå oavsett om myndigheterna slås ihop eller inte. Myndigheterna kan säkert samarbeta mer där så är relevant men det kräver inte att de slås ihop. DIK vill också betona att det, om man vill utöka verksamheten i andra delar av landet, kommer att krävas mer resurser och mer personal, exempelvis fler intendenten och kommunikatörer.

5.1.65.1.9 ArkDes uppgifter inom designområdet inordnas i den nya myndigheten

Utredningen bedömer att regeringen behöver vara tydlig i styrningen kring vilken del av området design den nya myndigheten ska ansvara för, då det finns andra myndigheter men även organisationer och institutioner som är aktörer inom designområdet. Utredningen bedömer att det är de uppgifter inom designområdet som ArkDes i nuläget ansvarar för som överförs till den nya myndigheten. Nationalmuseum behåller sitt befintliga uppdrag att samla och visa form och design från äldre tid till nutid.

DIK delar bedömningarna. Vid en eventuell sammanslagning är det viktigt att regeringen förtydligar styrningen kring designområdet i den nya myndighetens instruktion.

5.2.1 Samlad stödverksamhet kan ge ökad inre effektivitet och minskad sårbarhet

Utredningen bedömer att det finns samordningsvinster när det gäller de administrativa stödfunktionerna (it, arkiv, registratur, ekonomi, hr och övriga administrativa uppgifter), och att dessa bör samlas i en myndighetsgemensam administrativ avdelning som leds av en förvaltningschef. Detta då större och samlade resurser för stödverksamheten ger ökad möjlighet att arbeta långsiktigt med planering, samordning och uppföljning, vilket kan leda till bättre resultat, mindre sårbarhet och effektivare användning av administrativa resurser. Utredningen noterar dock att ingen av de tre myndigheterna i nuläget har en särskilt personellt omfattande administration utan snarare tvärt om, och att administrativa åtaganden därför blir särskilt betungande för de få medarbetare som finns.

DIK delar utredningens syn på att det kan finnas fördelar med att samordna vissa administrativa funktioner för att minska sårbarheten. De tre myndigheterna har redan idag en

hel del sådana samarbeten, och ArkDes och Moderna museet har dessutom redan i nuläget en del gemensamma funktioner. Viss effektivisering kan säkert uppnås genom att dela på ytterligare administrativa funktioner och likande, men DIK ser inte att dessa fördelar är tillräckligt stora för att motivera ett samgående. Effekten kan sannolikt uppnås genom utökad samarbete.

Med tanke på att alla tre organisationer redan är personellt och ekonomiskt slimmade ser DIK inte att det kommer att uppstå några överlappningar av personal och kompetens vid ett samgående.

5.2.3 Bedömning av personella konsekvenser

Utredaren bedömer att en större myndighet ger bättre förutsättningar att skapa en stabil organisation som möjliggör ökad flexibilitet och mindre sårbarhet. Myndigheten kan då arbeta med strategisk kompetensförsörjning för att på både kort och lång sikt säkerställa att verksamheten har tillgång till medarbetare med rätt kompetens. Utredningen bedömer att detta gäller såväl stödkompetens, kärnkompetens och ledningsfunktioner.

DIK ser vissa personella fördelar med en större och mer stabil organisation. Samtidigt är en sammanslagning resurskrävande, påfrestande för organisationerna och innebär en risk för kompetenstapp både på ledningsnivå och genom att medarbetare väljer att sluta. Om myndigheterna ska slås ihop behöver fördelarna överstiga dessa möjliga konsekvenser.

Utredningen skriver i detta avsnitt att det kommer att finnas överlappningar när det gäller befattningar och arbetsuppgifter när myndigheterna går samman. Bland annat att det finns ett stort antal medarbetare som arbetar med kommunikation och att antalet intendent eller motsvarande sammantaget också är relativt höga. Som DIK redan har kommenterat utvecklar utredningen dock inte vad dessa antaganden baseras på och i relation till vad som antalet medarbetare kan anses vara för många.

DIK vill här betona att det är skillnad på överlappning i titlar och överlappning i kompetens. Exempelvis har en intendent på ArkDes och en intendent på Moderna museet helt olika uppdrag och därmed också helt olika kompetenser. Även inom en och samma verksamhet finns intendent med olika inriktningar (t.ex. utställningsintendent och förmedlingsintendent). Eftersom olika personer har olika kompetenser kan de inte rakt av ersätta varandra vid en sammanslagning. Kärnkompetenserna är starkt kopplade till myndigheternas olika ämnesfrågor och är därför svåra att dela på.

Detsamma gäller dem som arbetar med kommunikation som har en mängd olika specialiseringar och inriktningar i sina roller. DIK vill här betona att det är viktigt att det fortsätter att finnas tillräckligt med kommunikationskompetens kopplat till var och ett av myndighetens tre fristående verksamhetsområden.

DIK:s uppfattning, efter att ha haft samtal med förtroendevalda på samtliga tre myndigheter, är att det är personellt effektiviserade och pressade verksamheter. DIK ser inte att det kommer att uppstå några större överlappningar vid ett samgående.

5.3 Bedömning av risker med ett samgående

DIK delar utredningens bedömning av att det finns risker med ett samgående som kan påverka myndighetens interna arbete och effektivitet, både kopplat till verksamheternas skilda uppdrag och målgrupper, och kopplat till arbetssätt. DIK delar också bedömningen att mångfalden ur ett publikt och konstnärligt perspektiv kan minska då en större myndighet kan leda till likformning.

En alltför stark likriktning kan få konsekvenser med tanke på de olika myndigheternas skilda uppdrag, verksamhetsområden och målgrupper. Det finns en risk att framför allt de mindre myndigheterna, Statens konstråd och ArkDes, förlorar synlighet, inflytande och särart. DIK ser också en risk för att arbetet blir mer tungrott och byråkratiskt i en större organisation. Små myndigheter med spetskompetens har möjlighet att vara snabba, kreativa och flexibla vilket är en fördel för att kunna hänga med i utvecklingen inom deras skilda verksamhetsområden, men också för att kunna testa mer experimentella projekt och liknande.

Om ett samgående sker är det viktigt att myndighetsledningen motverkar dessa risker tillsammans med den lokala fackliga organisationen.

6.1 Myndighetens namn

Utredaren föreslår att ArkDes och Statens konstråd inordnas i Moderna museet och att Moderna museet byter namn till *Moderna - myndigheten för modern konst, arkitektur och design*.

Det föreslagna namnet indikerar att myndigheten endast ska arbeta med *modern* konst, arkitektur och design, vilket DIK anser sänder fel signaler med tanke på ArkDes och Konstrådets övriga uppdrag. DIK vill också lyfta att Statens konstråds verksamhet är osynlig i det föreslagna namnet. Myndigheten har bland annat i uppdrag att producera och förvärva offentlig konst, stärka konstorganisationer samt att utveckla och sprida kunskap om offentlig konst och gestaltad livsmiljö. Det är viktigt att alla verksamheter synliggörs, inte minst mot bakgrund av att utredningen själv skriver att det finns en risk att Konstrådet kan förlora sin identitet, synlighet och särart i en större myndighet.

Om ett beslut om sammanslagning tas anser DIK att myndigheterna själva är bäst lämpade att avgöra vad namnet för en ny myndighet och dess olika avdelningar bör vara.

6.2 Ledningsform

Utredningen föreslår att den nya myndigheten bör vara en styrelsemyndighet. Det innebär att regeringen styr myndigheten genom en styrelse som med sin samlade kompetens ansvarar för att leda myndighetens verksamhet.

DIK avstyrker förslaget. En styrelse där flertalet ledamöter tillsätts av regeringen anser DIK innebär en allt för stor risk för politisk styrning av innehållet, vilket vore mycket problematiskt med tanke på principen om armlängds avstånd till kulturen.

Det finns också en risk att man förskjuter den spets- och ämneskompetens som finns i verksamheterna till en styrelse. Det är medarbetarna som kan verksamheten bäst och det är viktigt att de fortsätter att ha stort inflytande över hur verksamheten bedrivs.

Om ett samgående sker anser DIK att det i stället ska ske i form av en enrådighetsmyndighet som leds av en överintendent med ett insynsråd.

Oavsett hur en ny myndighet styrs vill DIK betona att det är av största vikt att det finns facklig representation i styrelsen.

6.3 Organisation

Utredningen föreslår att kärnverksamheterna i nuvarande Moderna museet, ArkDes och Statens konstråd bör utgöra tre konstnärligt fristående enheter/avdelningar i den nya myndigheten, benämnda Moderna museet, ArkDes och Konstrådet, och att detta bör regleras i myndighetens instruktion.

DIK tillstyrker förslaget att de ska utgöra tre konstnärligt fristående avdelningar, om en sammanslagning sker. Vid ett samgående är det viktigt att de tre olika verksamheterna får fortsätta arbeta självständigt med sina separata uppdrag och områden, även om det görs under ett övergripande gemensamt paraply, och att detta tydliggörs i instruktionen. Verksamhetsområdena kan verka snarlika på ytan, och vissa beröringspunkter finns, men det finns också väsentliga skillnader mellan inriktningarna och uppdragen.

Myndigheterna har också tre olika varumärken/identiteter. Vid ett eventuellt samgående måste det vara tydligt för allmänheten vilka olika uppdrag verksamheterna har, annars riskerar engagemanget hos både publiken och kulturutövarna att minska. Detta kommer att kräva mycket och tydlig kommunikation.

Utredningen föreslår att de tre olika avdelningarna ska ledas av avdelningschefer som utses av överintendenten. Hur den nya organisationen ska formars anser DIK bör vara upp till den nya överintendenten. Detta ska givetvis ske i samråd med den lokala fackliga organisationen. DIK vill dock framhålla att det, för att undvika stagnation, är viktigt att det finns en rörlighet bland de chefer/konstnärliga ledare som ska leda respektive verksamhet. Det är också viktigt att man i den nya organisationen ser till att det kreativa och konstnärliga arbetet inte hamnar för långt ned i beslutshierarkin då detta riskerar att skapa onödigt byråkratiska och långsamma processer och beslutsvägar, och därmed riskerar att hämma kreativiteten. Att kunna arbeta snabbt, flexibelt och kreativt är en stor fördel med små myndigheter med spetskompetens – detta riskerar att gå förlorat i den beslutshierarki som utredningen föreslår.

7.1 Processen bör ske skyndsamt

Utredningen bedömer att regeringen så snart som möjligt bör fatta beslut om organisationsförändringen. Utredningen bedömer också att ArkDes och Statens konstråd så snart som möjligt ges i uppdrag att förbereda avveckling av respektive myndighet samt överföring av uppgifter till Moderna museet (om sammanslagningen ska ske), samt att Moderna museet bör ges i uppdrag att förbereda för ett inordnande.

DIK välkomnar att regeringen beslutade att skicka utredningen på remiss, trots att utredningen inte rekommenderade detta. DIK anser dock inte att processen ska skyndas på – tvärtom är det mycket viktigt att de synpunkter och risker som framkommer i remissrundan noga analyseras och att regeringen utifrån det gör en välgrundad bedömning.

Om myndigheterna ska slås samman anser DIK att 1 januari 2026 är alltför tidigt för att organisationsförändringen ska hinna förberedas, samverkas och genomföras på ett bra sätt. Det är förstås bra att undvika en allt för lång tid av osäkerhet, men om ett beslut om samgående fattas behöver myndigheterna och de anställda därefter få god tid på sig för att genomföra förändringen.

8 Förslag till ny instruktion för myndigheten

Utredningen föreslår att den nya förordningen med instruktion för Moderna – myndigheten för modern konst, arkitektur och design i sak ska innehålla väsentligen samma uppgifter som de nuvarande instruktionerna för Moderna museet, ArkDes och Statens konstråd.

DIK tillstyrker förslaget och vill betona att det är av största vikt att en eventuell sammanslagning genomförs på ett sätt som inte riskerar att någon av myndigheternas uppdrag eller kompetens försvagas eller smalnas av. Det behöver framgå av instruktionen att myndigheten ska ha tre olika konstnärligt fristående avdelningar med skilda uppdrag och anslag.

DIK vill också framhålla att det är viktigt att fördelningen av anslagen inom myndigheten inte beslutas av politiken. Bland annat finns en risk att myndigheten och dess olika verksamhetsdelar tappar en stor del av sitt självstyre, men också att vissa uppdrag nedprioriteras på bekostnad av andra. Att de tre skilda avdelningarna får en egen budget ger också de konstnärliga ledarna ett större mandat att driva sina verksamheter.

Anna Troberg
Förbundsordförande, DIK

Johanna Alm Dahlin
Utredningsansvarig, DIK